



ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Eleny Závadskej a členiek senátu JUDr. Júlie Horskej a JUDr. Marianny Reiffovej, v právnej veci žalobkyne: **Ing. Ľ. H.**, narodená X., bytom T., P. č. X. zastúpenej Mgr. Jánom Lichnerom, advokátom so sídlom Trenčín, Kniežaťa Pribinu č. 24, proti žalovanej: **Sociálna poisťovňa, ústredie v Bratislave**, Ul. 29. augusta č. 8 a 10, o návrhu na preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovanej z 25. mája 2011, číslo 33029-2/2011-BA, o nároku na výplatu nemocenského, na odvolanie žalobkyne proti rozsudku Krajského súdu v Trenčíne z 29. februára 2012 č.k. 13S/71/2011-36, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Trenčíne z 29. februára 2012, č.k. 13S/71/2011-36, **p o t v r d z u j e .**

Žalobkyňa **nemá** právo na náhradu trov odvolacieho konania.

O d ô v o d n e n i e :

Krajský súd v Trenčíne rozsudkom z 29. februára 2012, č.k. 13S/71/2011-36, zamietol žalobu o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovanej z 25. mája 2011, číslo 33029-2/2011-BA, ktorým žalovaná podľa § 38 zákona č. 461/2003 Z.z. o sociálnom poistení v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o sociálnom poistení“) potvrdila rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu, pobočky v Trenčíne z 1. marca 2011, číslo 200-006423-CA/07/2007 o nepriznaní nároku na výplatu nemocenského, a to od 24. novembra 2008, teda od porušenia liečebného režimu, určeného ošetrovujúcim lekárom, do ukončenia dočasnej

pracovnej neschopnosti, najviac v rozsahu 30 dní odo dňa porušenia liečebného režimu a odvolanie žalobkyne zamietla.

Krajský súd považoval za preukázané, že žalobkyňa nedodrжала liečebný režim, určený ošetrovujúcim lekárom počas trvania dočasnej práceneschopnosti tým, že v čase povolených vychádzok 24. novembra 2008 bola na zápočte na Ekonomickej univerzite v Bratislave. Zdravotná dokumentácia a odborné vyšetrenia potvrdzujú, že žalobkyňa bola povinná dodržiavať kľudový režim. Samotné absolvovanie a vykonanie zápočtu z medicínskeho hľadiska malo nepriaznivý vplyv na jej zdravotný stav a narušilo liečebný režim. Časové hľadisko absolvovania zápočtu a spôsob vykonania zápočtu neboli pre posúdenie veci rozhodujúce. Zistený skutkový stav pokladal za dostatočný na posúdenie porušenia liečebného režimu určeného ošetrovujúcim lekárom počas trvania pracovnej neschopnosti v zmysle § 227 ods. 2 písm. e/ zákona o sociálnom poistení, a preto pokladal preskúmané rozhodnutie žalovanej za zodpovedajúce zákonu.

Proti rozsudku krajského súdu podala žalobkyňa odvolanie. Namietala, že žalovaná nevykonala dokazovanie v dostatočnom rozsahu, lebo neskúmala spôsob vykonania zápočtu, hoci povinnosť vykonať dokazovanie vyplýva z § 196 ods. 6 tretej vety zákona o správnom konaní. Ďalej uviedla, že ak by vykonala zápis zápočtu len samotným zápisom do výkazu o štúdiu, tak by porušenie liečebného režimu nemohlo nepriaznivo ovplyvniť jej zdravotný stav. Z uvedených dôvodov žiadala, aby odvolací súd napadnutý rozsudok krajského súdu zmenil a zrušil rozhodnutie žalovanej a vec jej vrátil na ďalšie konanie.

Žalovaná vo svojom písomnom vyjadrení k odvolaniu žiadala rozsudok súdu prvého stupňa potvrdiť ako vecne správny. Uviedla, že žalobkyňa v správnom konaní nenavrholá dôkazy o svojich tvrdeniach. Konanie žalobkyne spočívajúce v absolvovaní zápočtu dňa 24. novembra 2008 príslušný útvar lekárskej posudkovej činnosti Sociálnej poisťovne vyhodnotil ako porušenie liečebného režimu, a preto vylúčil nárok žalobkyne na výplatu nemocenského v súlade s § 38 zákon o sociálnom poistení za obdobie od 24. novembra 2008 do 23. decembra 2008.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“) preskúmal napadnutý rozsudok v rozsahu a z dôvodov uvedených v odvolaní žalobkyne a dospel k záveru, že odvolaniu žalobkyne vyhovieť nemožno.

Podľa § 2 ods. 11 zákona č. 576/2004 Z.z. o zdravotnej starostlivosti, službách súvisiacich s poskytovaním zdravotnej starostlivosti a o zmene a doplnení niektorých zákonov, liečebný režim je životospráva osoby na podporu liečby, ktorú určuje ošetrojúci lekár.

Podľa § 38 zákona o sociálnom poistení zabezpečení poistenec nemá nárok na výplatu nemocenského odo dňa porušenia liečebného režimu určeného lekárom do skončenia dočasnej pracovnej neschopnosti, najviac v rozsahu 30 dní odo dňa porušenia liečebného režimu určeného lekárom.

Podľa § 227 ods. 2 písm. e/ a f/ zákona o sociálnom poistení, poistenec a poberateľ dávky sú povinní dodržiavať liečebný režim určený lekárom počas trvania dočasnej pracovnej neschopnosti a zdržovať sa počas dočasnej pracovnej neschopnosti na adrese uvedenej v žiadosti o priznanie nemocenského.

Odvolaací súd po oboznámení sa s podkladmi súdneho spisu, vrátane administratívneho spisu žalovanej dospel k záveru, že žalovaná ako aj súd prvého stupňa v dostatočnom rozsahu zistili skutkový stav veci, a preto v celkom rozsahu naň poukazuje. Ďalej v zmysle § 219 ods. 2 OSP dopĺňa nasledovné.

Žalobkyňa od 27. októbra 2008 bola práceneschopná s konečnou diagnózou G 54. Ošetrojúca lekárka jej povolila počas práceneschopnosti vychádzky, denne v čase od 10,00 do 12,00 hodiny a od 15,00 do 17,00 hodiny.

Vykonaným dokazovaním bolo preukázané, že žalobkyňa 24. novembra 2008 absolvovala zápočet na Ekonomickej univerzite v Bratislave, kde je zapísaná ako riadna študentka externou formou štúdia na fakulte medzinárodných vzťahov. Nezdržovala sa teda na adrese uvedenej v žiadosti o priznanie nemocenského, lebo cestovala z T. do Bratislavy a späť, čím došlo porušeniu ustanovenia § 227 ods. 2 písm. f) zákon o sociálnom poistení.

Hoci žalobkyňa tvrdí, že túto cestu vykonala v čase povolených vychádzok a mohla tento čas predĺžiť len o niekoľko minút, v správnom konaní a ani v súdnom konaní však svoje tvrdenie nijako nepreukázala.

Samotná skutočnosť, že žalobkyňa 24. novembra 2008 sa nezdržovala na adrese uvedenej v žiadosti o priznanie nemocenského, kedy vykonala cestu autom z T.

do Bratislavy a späť za účelom vykonania pre ňu dôležitej činnosti, ako je účel povolených vychádzok, ktoré majú slúžiť na zlepšenie kvality liečby, čo znamená nedodržanie liečebného režimu, ktorý jej určila ošetrujúca lekárka.

Postup žalovanej zodpovedá oznámeniu posudkovej lekárky z 1. marca 2011, podľa ktorej v znaleckom posudku Ing. M. S. zo 4. októbra 2010 bolo uvedené, že vykonať zápočet 24. novembra 2008 v čase povolených vychádzok nebolo možné.

Odvolací súd sa stotožnil s názorom súdu prvého stupňa, že požiadavka žalobkyne, aby žalovaná skúmala akým spôsobom bol zápočet vykonaný, je v danej veci pre rozhodnutie skutkovo a právne bezvýznamné, pretože už samotná najrýchlejšia cesta z miesta bydliska žalobkyne (T.) do sídla univerzity (v Bratislave) trvá viac ako jednu hodinu a samotná žalobkyňa ani nenamietala, že sa zápočtu osobne nezúčastnila.

Podľa názoru odvolacieho súdu žalobkyňa v predmetnej veci nepreukázala, že postupom žalovanej bola ukrátená na svojich právach. Žalovaná postupovala v správnom konaní v plnom súlade so zákonom, pre svoje rozhodnutie zadovážila dostatočné skutkové podklady, na základe ktorých vyvodila správny právny záver, že žalobkyňa z dôvodu porušenia liečebného režimu nemá nárok na výplatu nemocenského, ktorý v napadnutom rozhodnutí aj náležitým spôsobom odôvodnila.

Nakoľko dôvody uvádzané žalobkyňou neboli spôsobilé spochybniť vecnú správnosť napadnutého rozsudku, odvolací súd rozsudok krajského súdu podľa § 219 OSP potvrdil.

Podľa § 250k ods. 1 OSP ak mal žalobca úspech celkom alebo sčasti, súd mu proti žalovanému prizná právo na úplnú alebo čiastočnú náhradu trov konania.

Náhradu trov odvolacieho konania odvolací súd žalobkyne nepriznal, nakoľko nebola v konaní (§ 250k ods. 1 OSP v spojení s § 224 ods. 1 OSP).

P o u ě n i e : Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.

V Bratislave 26. júna 2013

JUDr. Elena Závadská, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia :
Mária Kráľová

